

Република Србија
УПРАВНИ СУД
15 У 5245/11
05.07.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Јасминке Вукашиновић и Душице Маринковић, чланова већа, судским саветником мр Весном Чогурић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ул. ... број ..., кога заступа пуномоћник Снежана Аврамовић, адвокат из Уба, Ул. 1. маја бр. 9, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, ради поништаја решења број: 465-02-00923/2010-07 од 05.04.2011. године, са заинтересованим лицем Б.Б. д.о.о. ..., коју заступа В.В., дипл.правник, по решењу Агенције за привредне регистре број БД 63534/2012 од 17.05.2012. године, у предмету експропријације, по одржаној усменој јавној расправи дана 04.07.2012. године, у нејавној седници већа одржаној дана 05.07.2012.године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је жалба тужиоца, изјављена против решења Одељења за имовинско правне, урбанистичко-грађевинске и стамбене послове и грађевинску инспекцију, Одсек за имовинско правне послове Управе градске општине Лазаревац бр. 465-230/2008-VI од 20.10.2010. године. Наведеним првостепеним решењем, у ставу 1. алинеја 1. диспозитива решења, експропишу се, у корист Б.Б.

доо ..., у циљу отварања копа и експлоатација угља на површинском копу “Велики Црљени”, у потпуности непокретности и то катастарска парцела број:... површине 0.12.00 ха, катастарска парцела број:... површине 0.17.24 ха и катастарска парцела број:... површине 0.01.49 ха, све уписане у ЗКУЛ број:... и поседовни лист број:... КО ..., власништво А.А., заједно са грађевинским објектима и припатцима, ближе описаним у диспозитиву тог решења; у ставу 1. алинеја 2. диспозитива првостепеног решења, експропише се катастарска парцела број:... површине 0.20.40 ха, уписана у ЗКУЛ број:... и поседовни лист број:... КО ..., власништво тужиоца, заједно са грађевинским објектима и припатцима ближе описаним у диспозитиву тог решења; ставом 2. диспозитива решења, утврђено је да ће накнада за експроприсане непокретности бити одређена у посебном поступку, након правноснажности тог решења; ставом 3. диспозитива решења, одређено је да је корисник експропријације дужан да у року од 15 дана од дана правноснажности решења поднесе општинском органу управе писмену понуду о облику и висини накнаде за експроприсану непокретност; ставом 4. диспозитива, одређено је да корисник експропријације стиче право да ступи у посед експроприсаних непокретности даном правноснажности одлуке о накнади, односно даном закључења споразума о накнади за експроприсане непокретности и ставом 5. диспозитива решења, утврђено је да ће о трошковима поступка орган донети посебан закључак.

У тужби поднетој Управном суду дана 09.05.2011. године, и на усменој јавној расправи одржаној дана 04.07.2012. године, тужилац преко пуномоћника, оспорава законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога, наводећи да у предлогу и решењу о експропријацији нису наведени објекти и припатци на предметном земљишту. Наводи да је тужени учинио битне повреде одредби из члана 9. Закона о општем управном поступку, јер пре доношења решења странци није омогућено да се изјасни о чињеницама и околностима које су од значаја за доношење решења. Посебно указује да је поднеском од 05.05.2010. године, тужилац тражио да се ради разрешења свих спорних чињеница затражи мишљење других вештака, обзиром да Градски завод за вештачење није доставио детаљну анализу цена. Међутим, орган управе нити је поново саслушао вештаке, нити је затражио мишљење других вештака.

Пуномоћник тужиоца, на усменој расправи, истиче да није јасно разграничено, а што тужени није ценио при одлучивању по жалби, ко је корисник експропријације, јер истовремено то не могу бити “Г.Г.” и Б.Б. доо, као и да приликом вештачења нису таксативно набројани сви објекти и припатци који су предмет експропријације, а што је од утицаја на утврђивање накнаде, о чему је став дат у решењу Вишег суда у Ваљеву Гж. број 704/11 од

18.04.2011. године, које је пуномоћник тужиоца предао суду на усменој јавној расправи. Са свих наведених разлога, предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи, а тужиоцу надокнади трошкове спора и то износ од 9.000,00 динара, за састав тужбе и износ од 10.500,00 динара, за приступ на усмену јавну расправу, укупно износ од 19.500,00 динара.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану, а на усмену јавну расправу није приступио, по позиву који је према доставници у списима предмета уредно примио 06.06.2012. године.

Заинтересовано лице није се изјаснило на наводе тужбе која је на изјашњење уредно достављена дана 17.08.2011. године, а на усменој јавној расправи, заступник заинтересованог лица, предао је суду одговор на тужбу којим, као и у својој речи на усменој расправи, оспорава наводе тужиоца као правно неосноване и ирелевантне, наводећи да је у предметној ствари извршен тачан попис непокретности са свим припатцима на лицу места. Предлаже да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је, у присуству пуномоћника тужиоца и заступника заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваног туженог органа, применом одредбе члана 36. став 2. у вези члана 38. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), нашао да су испуњени услови за одржавање усмене расправе, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима, којом је прописано да је расправа обавезна ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима.

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу, свих списа овог предмета као и доказа изведених на одржаној усменој јавној расправи, Управни суд налази да тужба није основана.

Увидом у комплетне списе предмета и исправе детаљно наведене у образложењу оспореног и ожалбеног решења, које су странкама предочене на усменој јавној расправи, утврђује се да је у поступку по предлогу заинтересованог лица, који је поднет 18.11.2008. године и 10.07.2009. године, те допуне предлога од 27.08.2010. године, првостепени орган донео решење од 20.10.2010. године, којим се у потпуности експропришу непокретности и то кат.парц. бр. 1520/1, 1520/4, 1520/5 и 1518/1 КО Велики Црљени, у власништву тужиоца, у површинама ближе назначеним у диспозитиву првостепеног решења, заједно са грађевинским објектима и припатцима постојећим на наведеним парцелама, који су у власништву тужиоца, у корист и за потребе заинтересованог лица.

Уз предлоге и допуну предлога, приложени су решења Владе Републике Србије

05 бр. 465-7958/2007 од 29.11.2007. године и 05 бр. 465-3970/2008-1 од 14.11.2008. године, којим је утврђен општи интерес за експропријацију непокретности; решења Владе Републике Србије 05 бр. 465-3618/2009 од 18.06.2009. године и 05 бр. 465-4420/2009 од 16.07.2009. године, којим се заинтересовано лице одређује за корисника експропријације непокретности; извод из ЗКУЈ бр. ... КО ... и препис поседовног листа бр. ... КО ...; копија плана и остале исправе предвиђене одредбом чл. 27. Закона о експропријацији, те банкарска гаранција на основу чл. 28. Закона о експропријацији, издата од "Banka Intesa" a.d. Београд бр. ГП 2010/699-146 од 04.08.2010. године, на износ до 26.000.000,00 динара.

Даље, увидом у списе предмета, утврђује се да је пред првостепеним органом спроведен поступак сагласно одредбама Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" 33/97, 31/01, "Службени гласник РС" број 30/2010), у ком поступку су учествовали тужилац, пуномоћник тужиоца и заинтересовано лице (доказ-записник првостепеног органа од 03.12.2008. године и 21.07.2009. године), као и да је Градски завод за вештачење из Београда, извршио обезбеђење доказа детаљним премером, пописом и проценом вредности објеката, као и свих засада постојећих на кат.парцелама број 1520/1, 1520/4, 1520/5 и 1518/1 КО Велики Црљени и првостепеном органу доставио налаз и мишљења вештака грађевинске струке Инић Бранислава, пољопривредне струке Ратковић Николе и шумарске струке Орешчанин Бранка Г.бр.563/09 од 19.02.2010. године. На достављени налаз и мишљење вештака, корисник експропријације, овде заинтересовано лице, у остављеном року, није доставило никакве примедбе, али је пуномоћник сопственика непокретности, овде тужиоца, поднеском од 30.03.2010. године доставио таксативно наведене примедбе на поменуте налазе и мишљење вештака, истичући притом да је сопственик непокретности незадовољан како проценом вредности тако и пописом предметних непокретности из налаза и мишљења. Ове примедбе достављене су вештацима Градског завода за вештачења из Београда ради давања одговора на исте, а у писменом изјашњењу Г.бр.563/09 од 12.04.2010. године, вештак грађевинске струке Инић Бранислав да је образложени одговор у којем истиче да су примедбе пре свега начелне природе, у колизији са појединачним и излазе из оквира - правила струке, утврђене праксе и начина рада вештака Градског завода за вештачење, а вештаци пољопривредне струке Ратковић Никола и шумарске струке Орешчанин Бранко, наводе да је одговор на примедбе на њихов налаз садржан у самом налазу у ставци "рад вештака", а обрачун је дат у мишљењу, да је њихов налаз урађен на основу обезбеђења доказа коме је власник присуствовао и тада није имао примедби, те да су количине добијене на основу таблице за израчување масе, а цене су дате су на основу ценовника "Србијашуме", те се сви

вештаци изјашњавају да у свему остају при датим налазима и мишљењима од 19.02.2010. године. У току трајања поступка, списима предмета је придружен и извештај Пореске управе Филијале Лазаревац број 403-1478/2010 од 12.03.2010. године и број 403-0-6319/2010 од 12.10.2010. године, о тржишној вредности предметних катастарских парцела из којих се утврђује да је тржишна вредност катастарских парцела број 1520/1, 1520/4 и 1518/1 - 100,00 динара/м², а катастарске парцеле број 1520/5-50,00 динара/м².

На основу овако спроведеног поступка, првостепени орган је донео решење којим је експроприсао предметне непокретности у корист заинтересованог лица, а у поступку по жалби тужиоца, оценом навода жалбе који су истоветни наводима овде поднете тужбе, те одговора на жалбу овде заинтересованог лица, тужени орган је нашао да је жалба неоснована, а да је првостепени орган на правилно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, односно одредбе Закона о експропријацији када је донео одлуку као у диспозитиву првостепеног решења. Приликом одлучивања тужени орган је нашао да су без утицаја наводи тужиоца да није упознат са садржајем гаранције банке о обезбеђеним средствима за експропријацију и извештајем Пореске управе о тржишној вредности предметних непокретности, као и да сумња у износ средстава обезбеђеним за експропријацију и процену тржишне вредности, обзиром да је поступак за утврђивање накнаде посебан поступак који се спроводи након правоснажности решења о експропријацији, сагласно одредбама члана 56. до 62. Закона о експропријацији.

По оцени Управног суда, код оваквог чињеничног и правног стања ствари, правилно је одлучио тужени орган, када је у поступку у коме није било повреде правила поступања од утицаја на правилност решавања ове управне ствари, донео оспорено решење и за своју одлуку је дао јасне, аргументоване и правилне разлоге, у складу са одредбама Закона о експропријацији ("Службени гласник РС" број 53/95, 23/01, 20/09), које у свему као правилне и законите, прихвата и овај суд.

Одредбом члана 27. Закона о експропријацији, прописано је да се уз предлог за експропријацију подноси: 1) извод из катастра непокретности или других јавних књига у којима се уписују права на непокретностима, који садржи податке о непокретности за коју се предлаже експропријација; 2) оверени извод из одговарајућег планског акта донетог у складу са прописима, а ако такав плански акт не постоји у случају експропријације ради прибављања непокретности неопходних за обезбеђење неновчаног улога Републике Србије у привредно друштво у смислу члана 20. став 3. овог закона-извод из уговора о заједничком улагању, односно заједничком оснивању привредног друштва; 3) доказ да је, у складу са овим

законом утврђен јавни интерес за експропријацију, а одредбом члана 28. став 1. наведеног закона прописано је да поред исправе из члана 27. овог закона, уз предлог за експропријацију корисник експропријације дужан је да поднесе гаранцију једне од пословних банака на износ динарских средстава потребних за обезбеђење накнаде за експроприсану непокретност.

Полазећи од наведених одредби Закона, Управни суд налази да је у поступку пред првостепеним органом, несумњиво утврђено да су испуњени услови за експропријацију предметних непокретности у својини тужиоца, те да је првостепени орган на правилно утврђено чињенично стање правилно применио материјални пропис, односно одредбе Закона о експропријацији, те да је тужени орган, у поступку по жалби, правилно оцењујући наводе жалбе, који су истоветни наводима тужбе, донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења, применом одредби члана 230. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” број 33/97, 31/01 и “Службени гласник РС” број 30/2010).

Суд је ценио наводе тужбе, као и наводе изнете на усменој јавној расправи, па је нашао да тужилац овим наводима не доводи у сумњу правилност и законитост оспореног решења, а посебно да су неосновани наводи тужиоца да није јасно утврђено ко је корисник експропријације. Ово са разлога што је у предметној ствари неспорно да је предлог за експропријацију поднело Б.Б. доо ..., овде заинтересовано лице, које је решењима Владе Републике Србије 05 број 465-3618/2009 од 18.06.2009. године и 05 број 465-4420/2009 од 16.07.2009. године, одређено за корисника експропријације непокретности. Такође, неосновани су наводи тужиоца да у поступку пред првостепеним органом њему није омогућено учешће у поступку нити је правилно спроведено вештачење, као и да у диспозитиву ожалбеног решења нису наведени сви објекти и припатци постојећи на предметним катастарским парцелама које су експроприсане од стране тужиоца. Из списка предмета је несумњиво да је у спроведеном поступку код првостепеног органа учествовао тужилац и његов пуномоћник, те да је диспозитивом решења првостепеног органа, јасно наведено који објекти и који припатци на постојећим парцелама представљају предмет експропријације, а решење Вишег суда у Ваљеву Гж. број 704/11 од 18.04.2011. године, не може бити од утицаја на одлуку у овом управном спору.

Са изнетих разлога, након закључене усмене расправе у смислу члана 46. став 2. Закона о управним споровима, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе чл. 40. став 2. и чл. 41. Закона о управним споровима, (“Службени гласник РС” број 111/09), одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова спора, обзиром на успех тужиоца у овој управној ствари и одлучио као у ставу II диспозитива ове пресуде, на основу одредбе чл.66., 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом чл. 150. и 153. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 05.07.2012. године, 15 У 5245/11

Записничар
мр Весна Чогурић

Председник већа-судија
Обрад Андрић

Судија
Јасминка Вукашиновић